२०५२

અજાએબાતે પરસ્તાંન

ઊર્ફ

બાહારીસ્તાંને ઇશ્ક.

નાટક દો બાબકા.

વાસ્તે ગીરોહે, વીકટોરીયા નાટકકે

તાલીફ કીયા

મુનશી માહમુદમીયાં મુતખલ્લુસ બ રૌનકને

ઔર

છાપકે ઇજહાર કીયા વાસ્તે ખાસો આંમકે,

માલેકાંને

ગીરોહે વીકટોરીયા નાટકકે હુકમસે

જેહાંગીર બેજનજી કુરાંની ઔર કાવશજી પેસતનજી શગાફને

જબાને ઉર્દુ બ હુર્ફે ગુજરાતી.

મુંબઇ,
અલાયન્સ પ્રીંટીંગ પ્રેસ, નાં० ૭ મરીન સ્ત્રીટ,
કાવશજી પેશતનજીને છાપા હુએ.
ઇ० સ० ૧૮૮૪ ઇંગ્રેજી.

કીમત છે આને.

૨૦૬૧

અજાએબાતે પરસ્તાંન

ઊર્ફે

બાહારીસ્તાંને ઇશ્ક઼.

નાટક દો બાબકા.

વાસ્તે ગીરોહે વીકટોરીયા નાટકકે,

તાલીફ઼ કીયા

મુનશી માહ઼મુદમીયાં મુતખ઼લ્લુસ બ રૈનક઼ને

ઔર

છાપકે ઈજહાર કીયા વાસ્તે ખાસો આંમકે,

માલેકાંને

ગીરોહે વીકટોરીયા નાટકકે હ઼ુકમસે

જેહાંગીર બેજનજી કરાંની ઔર કાવશજી પેસતનજી શરાફ઼ને.

જ઼બાને ઉર્દુ બ હ઼ર્ફે ગુજ઼રાતી.

મુમ્બઈ,

અલાયન્સ પ્રીંટીંગ પ્રેસ, નાં૦ ૭ મરીન સ્ત્રીટ,

કાવશજી પેશતનજીને છાપા હ્એ.

ઈ૦ સ૦ ૧૮૮૪ ઈંગ્રેજી.

ર૦ફર નફૃતએ નાટક.

સમરવર....................બાહરસ્તાંનકા બાદશાહ, ગુલબદનકા પીદર.

વાલીએ કશમીર..............કશમીરકા શાહ, ગુલબદનકા જુઠા આશક.

શાહેમે આલમ...............શાહે ઈરાન, ગુલબદનકા જુઠા આશક.

શમશાદ....................બાગે ઈરમકા શાહજાદા, આશકે ગુલબદન, મઆશુકે સુનુબર.

મુલ્લાં....................ગુલબદનકા ઊસ્તાદ, શાએરીકા આશક.

શાએરે શાએરાં..............એક બેવકુફ શાએર, જાહેલીકા આશક.

જંગલીશાહ.................એક લુટેરા, ગુલબદનકા જુઠા આશક.

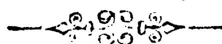
સમનરૂ.....................સુનુબરકી બડી બહેન.

સુનુબર....................પરસ્તાંનકી પરી—શમશાદકી આશક.

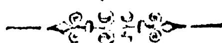
ગુલબદન....................બાહરસ્તાંનકી શાહજાદી, સમરવરકી બેટી, શમશાદકી મઆશુક.

જાહેલી....................એક બીન વારીસ ઔરત, શાએરે શાએરાંકી મઆશુક.

શાએરી.....................એક બીન વારીસ ઔરત, મુલ્લાંકી મઆશુક.

પરીયેં—દેવ—દરબારી—વગએરાં.

મુકાંમ

પરસ્તાંન—ઈરમ—બાહારીસ્તાંન.

અજએબાતે પરસ્તાન
ઊર્ફે
બાહારીસ્તાને ઇશ્ક.

બાબ પહેલા—પરદા પહેલા.

પરસ્તાન.

[સુનુબર પરીકા અફસોસ કરના શાહજાદે
શમશાદકે લીયે.]

કલ્યાંન—ગઝલ.—તમાંમ આલમકે ગુલીસ્તાંમે.—તર્જ.

સુનુબર—

બાગો અએ દીલ મનચે પ્યારા સાજન, નહીં તુ ઊસકો કુબુલ હોગા,
યે તોર ઊમ્મીદે તો બરઆરમ, વાં હર્ફે મતલબ કુબુલ હોગા.
બાગો.

ઓ મન તોરે હટસે લાજ મારી, ગઇ હએ સબને લગાઇ ચોરી,
કે હસ્ત યારે તો ઇબ્ને આદમ, જ્હા કેસા મુઝકો હુસુલ હોગા?
બાગો.

જુઝે જમાલે ઓ નુરે વાહીદ, ફઇન સજીદના એલેહે નરજીદ,
હએ રૂપવનતા હમારો પીતમ, ન વસ્લ હમકો વુસુલ હોગા.
બાગો.

મરા મી ગોયન્દ હમા પરીજાદ, કયું આદમીકો તુ કરતી હએ યાદ?
અગર ન કાગાકે હન્સા તુ નમ જહાંમે રસવા મલુલ હોગા.
બાગો.

[કઇ પરીયોંકા મઅ સમનરૂકે આના,
ઔર સુનુબર પર ઇશ્કે આદમજાદ
કે સબબ લઆનતો મલામત કરના.]

જીલા—કલ્યાંન—ગઝલ.—બીખરે ચેહેરે પ જ્હો જો.—તર્જ.

સબ પરીયેં—જલ્દ હોજા અએ સુનુબર તુ પરસ્તાંનસે દુર,
હોવેગા વર્ના તેરા જીસ્મ તેરી જાનસે દુર.—જલ્દ.
આદમીજાદસે મીલ કર તુ હુવી હએ નાપાક,
પાક હોના હએ તો હો જલ્દ તુ ઇનસાંનને દુર.—જલ્દ.
તુને પરીયોંકો પરસ્તાંકે લગાયા હએ અએબ,
કાંમ યહે તુને કીયા હાએ! તેરી શાંનસે દુર.—જલ્દ.

જીલા—ઝીન્ઝોટી—ગઝલ.—બ મેહેરે ખાલીક.—તર્જ.

સુનુબર—

* ઇલાહી કીસ બેગુનાહકો મારા સમઝકે કાતીલને કુસ્તની હએ,
કે આજ કુચેમેં ઉસકે શોરે બે એપે જમગાન કતલ તની હએ.
ઇલાહી.
ગમે જુદાઇમે ઉસકે જાલીમ, કહું મએં કયા મુઝપે કયા બની હએ,
જીગર ગુદાજી હએ, સીના કાદી હએ, દીલખરાશી હએ, જાં કની હએ.
ઇલાહી.
બશર જો ઇસ તીરાખાકદાંમે પડા યહે ઉસકી કુરોતની હએ,
વગરના કન્દીલે અર્શમેભી ઉસીકે જુલવેકી રોશની હએ.
ઇલાહી.
ખદંગે મીજ્હગાંસે જોકુ ઉસકે દીલ અપના સીના સીપર હએ જબસે,
મીસાલે આઇના સખ્ત જાનીસે, સીના દીવારે આહની હએ.
ઇલાહી.

ઝીન્ઝોટી—ગઝલ.—દારે ફનાસે દીલકો.—તર્જ.

સબ પરીયેં—

* અવ્વલહીસે બશરકો હએ રગબત ખીલાફસે,
બેતાથા કાંમ મુંહકા શીકમમેભી નાફસે.—અવ્વલહીસે.
ગરદીશ હએ ઉસકી ચશ્મકી કયું તેરે દીલકે ગર્દ,
કાફીરકો કાંમ કાઅબેકે કયા હએ તવાફસે?—અવ્વલહીસે.
બડતી હએ ગાહ નસીબસે ગાહે ફલકસે તુ,
ફુરકતકી રાત કમ નહીં રોઝે મુસાફમે.—અવ્વલહીસે.

---

* યહે નીશાંનકી ગઝલે હજરત મહમ્મદ ઇબ્રાહીમ સાહેબ "જોક" તુતીએ હીન્દુસ્તાનકી જાનના.]

જીલા—ગઝલ.—કયા જરીસી બાતમે.—તર્જ.

સુનુબર—

* મૌતહીસે કુચ્છ ઇલાજે દર્દે ફુરકત હો તો હો,
ગુસ્લે મૈયત હએ હમારા, ગુસ્લે સેહત હો તો હો.—મૌતહીસે.
ગીર પડે હએ આગમે પરવાંનેસા કીસ્મે જઇફ,
આદમીસે કયા ન હો, લેકીન મોહબ્બત હો તો હો.—મૌતહીસે.
આદમીયતસે હએ બાલા આદમીકા મરતબા,
પસ્ત હીમ્મત વ્હે નહીં હો, પસ્ત કાંમત હો તો હો.—મૌતહીસે.
હો તો હો આબાદ કયું કર વ્હે ખરાબ આબાદ દીલ,
ઇશ્કે ગારત ગર અગર દુન્યાંસે ગારત હો તો હો.—મૌતહીસે.

મુસદ્દસ.

સમનરૂ—તેરા ઇશ્ક કૈસા હએ વ્હે નાબકાર.
કે માઅશુક તેરા હએ જો ગુનહગાર,
ઊસે કુએદ કરકે કીયા તુને ખ્વાર,
નએ રન્જ સહેતા હએ નીત દીલ ફીગાર,
અરી બુલ હવસ કૈસી આશીક હએ તુ!
અએ મુજીએ માહબ્બુબ ફાસીક હએ તુ.

સુનુબર—અગર ઊસકો અપના પસન્દ હએ રકીબ.
તો ઊસકો બના દેંગે ઊસકા હબીબ.
મરીજ હો ગયા જીસકા અપના તબીબ,
વ્હો રશ્કે મસીહાકે હો કર નકીબ.
મીલા દેંગે હમ ઊસકે દીલદારસે,
ન હરગીજ કરે રશ્ક અગયારસે.

[સુનુબરકા આદમજાદ પર નફરત દીખાંના,
સબ પરીયોંકા ખુશ હો જાંના.]

જીલા—ઝીન્ઝોટી.—પાપા પાપા ફતાહ શએતાન હો.—તર્જ.

સબ પરીયેં—

જહે જહે સુનુબર જાનરી, જહે જહે ફીદાએ ઇનસાંન.—જહે.
આશક વ્હો જો યારકો રખ્ખે, રાજી હમેશાં માનરી.—જહે.

[સબ પરીયોંકા સુનુબરકો શાબાશી દેના.]

બાબ પહેલા—પરદા દુસરા.

ફ઼ીલ્હઆ.

[સુનુબરકે હુકમસે કૈદ કીયે હુવે શમશાદકો અપની મઆશુક઼ ગુલબદનકે લીયે બેક઼રારી કરતે દીખલાઇ દેના.]

માંડ—ગ઼જલ—આંખોંને તેરે મોહેની—તર્જ.

શમશાદ—બુલ બુલ અએ બાગમાંન રહેગા ફીદાએ ગુલ,
બાઇસ કે ઊસકે દીલમેં ભરી હએ હવાએ ગુલ.—બુલબુલ.
સૈયાદ હુંગા જાગકે મએં હમ ક઼ફ઼સ નહીં.
પૈદા ખુદાને મુઝકો કીયા હએ બરાએ ગુલ.—બુલબુલ.
મએં ચાહું કૈસા જબ્રસે તુઝકો સુનુબર અબ,
રોજે અજલસે દીલમે હએ મેરે વીલાએ ગુલ.—બુલબુલ.

[આના સુનુબરકા, ઔર શમશાદકો અપની મોહબ્બત ફૈર દીખાકા જીતાના.]

જીલા—ગ઼જલ—માઅમુર હું શોખીસે.—તર્જ.

સુનુબર—ઊલફ઼ત કે ઊઠાએંગે હમ આજાર કહાં તકી
ફુરક઼ત કે સહે સદમેં દીલેજાર કહાં તકી—ઊલફ઼તકે.
હું જાન બલબ જલ્દ ખબર લે મેરી જાલીમ,
કરતા રહેગા મુઝસે તુ ઇનકાર કહાં તકી—ઊલફ઼તકે.
કાટેકી રવીશ સુખ ગઇ ઓ ગુલેરાઅના,
તુ હોગા ગલેકા ન મેરે હાર કહાં તકી—ઊલફ઼તકે.

કોસીયા—ગ઼જલ—તુઝકો ગ઼એરોંસે ન મીલનાં—તર્જ.

શમશાદ—
હું તેરે બસમે મએં ક઼ાતીલ, જો તુ ચાહે કર સીતમ,
મુઝકો અબ કહેનેસે હાસીલ, જો તુ ચાહે કર સીતમ.—હું તેરે.
લે ચુકી હએ દીલ હમારા ગુલબદન, હમ દે ચુકે,
તુઝસે અબ હોંગે ન વાસીલ, જોતુ ચાહે કર સીતમ.—હું તેરે.
આંખોંકે રસ્તેસે દીલ આતા નહીં તુઝ પર મેરા,
ચીર કર સીના એ ક઼ાતીલ, જો તુ ચાહે કર સીતમ.—હું તેરે.

મ જ કુ ર.—ત ર્જ.

સુનુબર—
તુમસેભી હોગા વ્હો અચ્છા જો તુમ્હે મરગુબ હએ,
ગો રકીબ અપના હએ લેકીન યારસેભી ખુબ હએ.—તુમસેભી.
ગઐબાના કબ્રું ન ઊસકે હમ હો મુસ્તાકે જમાલ,
અપના તુ માહબુબ હએ તો તેરા વ્હો માહબુબ હએ.—તુમસેભી.
ચલ મીલા દેતી હું તેરી ગુલબદનસે મએં તુઝે,
બસ રજા તેરી મુઝે મન્જુર ખુશ અસલુબ હએ.—તુમસેભી.

આસાવરી—હુંમરી—નાહીરી મોહે નાહીં તુ.—તર્જ.

શમશાદ—કયા દીલ હએ તેરા આફરીં ! આફરીં !
નહીં તુઝસા આલમમે હોગા કહીં—કયા.
ખુદ હસરત સહે, દે રકીબોંકો દાદ,
ગંવારા હરએક કો વ્હે હોતા નહીં.—કયા.

[સુનુબરકા શમશાદકો કુએદસે રેહા કરના,
કઇ પરીયોંકા આન કર સુનુબરકે લીયે
તાહસીનો આફરીનકા દમ ભરના.]

જીલા—હુંમરી—બીતો બીતી પ્રેમાનન્દ પ્યાલો.—તર્જ.

પરીયેં—હુવી અસ્પે હવસ પર અસવાર,
અએ સુનુબર હએ તુ ખુશઅતવાર.—હુવી.
ફખ્ર હએ તુઝસે હમ પરીયોંકો,
તુઝસે પરસ્તાં હએ ગુલજાર.—હુવી.

[સબકા જાનાં]

બાબ પહેલા—પરદા તીસરા.

મ હ લ.

[આના ગુલબદનકા ગમજે કરતે હુવે.]

કલ્યાન—ગઝલ—રસ્તેમે ફખ્રુકે જો હો.—તર્જ.

ગુલબદન—† આઇ બહાર બાગ હએ ફુલા ફુલા હુવા,
સાકી કહાં હએ અબ્રે કરમ ઉસકા કયા હુવા.—આઇ.

---

† વ્હે ગઝલ ફતેહ મોહમદ તાઇબકી હએ.

હએ કુહેરકા રહે ઠાટ, કીયામતકા બન્દોબસ્ત,
ગેસુ ખુલે હએં, બન્દે કુબા હએ બંધા હુવા.—આઇ.
યુંતો ખીલાએ ગુન્ચે હજારો નસીમ ને,
એક દીલ મેરાહી થાકે ન ઉસ્સેભી વા હુવા.—આઇ.
હમ બાંકપન દીખાતે યું ફીરતે હએં આજ કલ,
હએ નીમચા ચડા હુવા, તેગા ખીંચા હુવા.—આઇ.
[આના મુલ્લાંકા ઔર આદાબ બજાંના.]

મજકુર તર્જ.

મુલ્લાં—દરબાર ચલીયે આએ હએં શાહોંકે એલચી,
શાહજાદી ઉન્પે ભેજો નીગાહોંકે એલચી.—દરબાર.
અએ રશ્કે યુસુફ ઉનકો દે તુ ચલકે આબરૂ,
ચાહતસે આએ હએં રહાં ચાહોંકે એલચી.—દરબાર.
દુન્યાંકે બાદશાહ મરે તેરે જમાલપર,
લે ઇશ્ક ઉનકા આએ હએં આહોંકે એલચી.—દરબાર.

દેસ—ગઝલ—ચાહે સૈયાં માર ડાલો.—તર્જ.

ગુલબદન—કયા બલા હએ ઇશ્ક રહે જાને નહીં અપની બલા,
ઇસ બલામે ન પડે યા રબ કહીં અપની બલા.—કયા.
અપને અશકૂ આપ હએં હમ, ખુબોંસે મતલબ નહીં,
જાનતે હએં હમ જમાનેકે હસીં અપની બલા.—કયા.
ખતો લબ મેં ગો મસીહો ખીજ્રકા એજાજ હએ,
પર હસીંનો પર નહીં લાએ યકીં અપની બલા.—કયા.

ઝીન્ઝોટી—ઠુમરી—મોરી રાધાને બન્સી ચુરાઇ.—તર્જ.

મુલ્લાં—બાત રહે હએ જો તુમકો ગવારા,
તો કહો શાહાસે હાલ સારા.—બાત.
ચાનીઓ તુર્કી ઇરાંનો અફગાન,
સબ હએ ફીદા માહપારા.—બાત.
જાતા હું મએં આના દરબારમે તુ,
મુજરા લે અબ તો હમારા.—બાત.

[જાના મુલ્લાંકા.]

કલ્યાંન—ગ઼જ઼લ—તુમ સલાંમત રહો.—તર્જ.

ગુલબદન—

કએસ લએલીકો કરે શીરીંકો ફરહાદ પસન્દ,
હમકો આતે નહીં ઇસ તરહ઼કે જલ્લાદ પસન્દ.—કએસ.
કયા હુએં હ઼એવાં જો કરે નાલાંઓ ફરીયાદ પસન્દ,
ગુલ હો બુલબુલકીકો ઔર કુમરીકો શમશાદ પસન્દ.—કએસ.
વ્હો સુલએમાં થે જીન્હે આએ પરીજાદ પસન્દ,
તખ઼તે દીલ હમ ન કભી રખેંગે બરબાદ પસન્દ.—કએસ.
હોવે આશક઼ ન તો માઅશુક઼ કીસીકે હમ હોં ?
હમકો આતા હુએ ફક઼ત મજ઼હબે આજ઼ાદ પસન્દ.—કએસ.

[સુનુબરે શમશાદકા આંના, ગુલબદનકા
શમશાદકો દેખ કર હ઼એરાંન હોના.]

મજકુર તર્જ.

સુનુબર—ન કીસે આવે ભલા ઐસા તો દીલદાર પસન્દ,
હ઼જરતે મુસાકોભી થા પેહલી દીદાર પસન્દ.—ન કીસે.
શાહજ઼ાદાતો ઇરમકા હુએ પ શમશાદ હુએ નામ,
ગુલબદન કયું ન કરે વ્હે ગુલે ગુલજ઼ાર પસન્દ.—ન કીસે.
ફ઼રક઼ હુએ ખ઼ાસ એએ નાદાન સીફાતે જ઼ાતી,
વ્હો તો કાફીર હુએ કરે ઇસકા જો ઇનકાર પસન્દ.—ન કીસે.

[ગુલબદનકા શમશાદકો દેખ કર ફરેફતા હોના.]

બરહુન્સ—ગ઼જ઼લ—ચમને કુચએ જાનાંસે સદા આતી હુએ-તર્જ.

ગુલબદન—

કયા પરીજ઼ાદ વ્હે ઇનસાન હુએ સુબહ઼ાન અલ્લાહ!
કયા અદા ઇસકી હુએ કયા શાન હુએ સુબહ઼ાન અલ્લાહ!—કયા.
હુરકા બચ્ચા હુએ વ્હે યા કે હુએં ફરજ઼ન્દે પરી,
ખ઼ુલ્દકા યા કોઈ ગ઼ીલમાન હુએ સુબહ઼ાંન અલ્લાહ!—કયા.

મજકુર તર્જ.

સુનુબર—

દીલ ફરેબ ઐસા વ્હે દીલદાર હુએ અલ્લાહ અલ્લાહ!
જીસને દેખા વ્હો તલબગાર હુએ અલ્લાહ ? અલ્લાહ!—દીલ.
તેરે ઇનકારસે આજ઼ુર્દા હુએ શાહે ખ઼ુબાં,
ગ઼એજ઼કી ખીંચે કયા તલવાર હુએ અલ્લાહ અલ્લાહ!—દીલ.

ભએરવી—ગઝલ—લબસે લબ ઓ લાલારૂ—તર્જ.

ગુલબદન—

§ અલ્લાહ અલ્લાહ ગએજ ઇસ કાતીલકા મુઝ નખચીર પર,
બાડકા ડોરા શીકન હએ અબરૂએ શમશીર પર.—અલ્લાહ.
જો તસવ્વર જેહનમેં ગુજરાથા બાતીલ હો ગયા,
રોના આતા હએ મેરી તકદીરકો તદબીર પર.—અલ્લાહ.
બાહરે આશક બન ગયા શીરઓન મેસામાં વ્હે બુત,
બનતગાનીકા સુખન હએ હુસ્નકી તનવીર પર.—અલ્લાહ.
ખતે રૂખકી યાર પર તોહમત જવાનીમે લગી,
હાશીયા ચડને લગા કુરઆનકી તફસીર પર.—અલ્લાહ.
કીસ કદર માહેર હએં અપને યારસે ગુસ્તાખ હમ,
ઉજ્રપર હએ ઉજ્ર ઔર તકસીર હએ તકસીર પર.—અલ્લાહ.

ઝીન્ઝોટી—ગઝલ—કીસીકા દર્દ દીલ જાલીમ—તર્જ.

શમશાદ—

‡ મએં તુઝસે કહે નહીં સકતા સુખન અએ યાર નાજુક હએ,
ન બાંધ ઇસ દીલકો અપની જુલ્ફસે વ્હે તાર નાજુક હએ.—મએં.
કરૂં મએં હાલ કીસ કીસ તરેહ જાહીર, સખ્ત મુશ્કીલ હએ,
કે દીલસેભી જીયાદા ખાતીરે દીલદાર નાજુક હએ.—મએં.
અદા કર ઇસ ચમનમે નાલાતક આહીસ્તા અએ બુલબુલ,
નેહાયત પરદએ ગોશે ગુલે ગુલજાર નાજુક હએ.—મએં.
મુઝે મત હાથસે દે ભુલકર મેરી મોહબ્બત પર,
સમઝ નાદાંકે તારે દોસ્તી બીસીયાર નાજુક હએ.—મએં.

આસાવરી—ગઝલ—ખુદીકી પરસ્તીશ—તર્જ.

ગુલબદન—ન હો ઇશ્ક તુમકો ગંવારા હમારા,
તો દીલ ફેર દો અએ દીલઆરા હમારા.—ન હો.
મોહબ્બતકે માઆને હએ વ્હે દીલ રહે એક,
હમારા તુમ્હારા, તુમ્હારા હમારા.—ન હો.
વ્હે જ્હો દોર હએ અપના, અપના ન હોતો,
પરાયા હો કેસા પ્યારા હમારા?—ન હો.
બડે દીલમે મેરે તુ આયા પ કબ હો,
તેરે છોટે દીલમે ગુજારા હમારા?—ન હો.

---

§ શાએરે લખનવી જનાબ "માહેર" સાહેબ. ‡ બા આલમ.

બરહુન્સ—ગઝલ.—ગર હમને દીલ સનમકો દીયા.—તર્જ.

શમશાદ—

તસલીમ લે હમારી હમ અબ્બે દીલરૂબા ચલે,
કદમો પ નકદે દીલ તેરે કરકે ફીદા ચલે.—તસલીમ.
જી ભરકે સઅેર કૈસી હો ગુલજારે દહેરકી?
મીસ્લે સબા હમ આએ થે મીસ્લે સબા ચલે.—તસલીમ.

મજકુર તર્જ.

ગુલબદન—

આતેહી જાતે હો અજી કયા આએ કયા ચલે?
તસકીન દેને આએ તો ઔર જી દુખા ચલે.—આતેહી.
હમદમ ન જાને દું મએં તુઝે રોઝે હશ્ર તક,
દસ્તે કઝા પ કબ્ઝા જો કુચ્છભી મેરા ચલે.—આતેહી.

મજકુર તર્જ.

સુનુબર—

બુતખાનેસે નીકલ અરે ઘરમે ખુદાકે ચલ,
કાફીર તુ બુત પરસ્તીસે દીલકો ઊઠાકે ચલ.—બુતખાનેસે.
જબતકકે તેરે યારકી કામીલ કશીશ ન હો,
તબતક ગલીસે ઊસકી તુ મુહકો ફીરાકે ચલ.—બુતખાનેસે.

[ગુલબદનકા ઈમ્તેહાન લેનેકે લીયે સુનુબરકા લે જાનાં શમશાદકો મુસફ્ફર કરકે ઔર મુતહૈયુર હોનાં ગુલબદનકા.]

જીલા-ઝીન્ઝોટી—ગઝલ.—કયા રંગ બીગડને લગા.—તર્જ.

ગુલબદન—

* કયા આએ તુમ જો આએ ઘડી દો ઘડીકે બાઅદ,
સીનેમે હોગી સાંસ અડી દો ઘડીકે બાઅદ.—કયા.
કયા રોકા અપને ગીરીયાકો હમને કે લગ ગઈ,
ફેર વોહી આંસુઓંકી ઝડી દો ઘડીકે બાઅદ.—કયા.
અલ્લાહરે! જોઅફ સીનેસે હર આહે બે અસર,
લબતક જો પહોંચીભી તો ચડી દો ઘડીકે બાઅદ.—કયા.
પરવાના ગીર્દ શમ્અકે શબ દો ઘડી રહા,
ફેર દેખી ઊસકી ખાક પડી દો ઘડીકે બાઅદ.—કયા.
કયા જાને દો ઘડી વ્હો રહા જોક કીસ તરહા,
ફેર તો ન ઠએરે પાવ ઘડી દો ઘડીકે બાઅદ.—કયા.

[જાનાં ગુલબદનકા બેકરારી કરતે હુવે.]

બાબ પહેલા—પરદા ચોથા.

દરબાર.

[સબકા મીલ કર સમરવર બાદશાહકી
આમદ ગાંના.]

બરવા—ગઝલ.—કીસ તરહ બાવર કરે.—તર્જ.

સબ—શાહ સમરવર આએ શાખે બાગકી સરખમ કરે,
સર્વે કદ તાઅઝીમ ઉનકી કયું ન ઊઠ કર હમ કરે.—શાહ.
એક જમાંના હુએ નેહાલ ઉનકી નસીમે અદલસે,
નખલે તર સુખે શજરકો આંસુઓંસે નમ કરે.—શાહ.

[આનાં સમરવરકા ગુલબદનકો હમરાહ લે
કર ઔર તખ્તપર જુલુસ ફરમાનાં.]

જીલા ઠુમરી—મએંતો દેસ બ દેસવા ધુંડ ફીરી—તર્જ.

ગુલબદન—

જાને સરજનકો બીસરાએ દીયો, કીત હુએ જેહો સરજનહાર મોરા.
જાને.
એક નજર દીખલાએ ઝલક, નએન ઢાંપ ગયો હુએ યાર મોરા.
જાને.
સુખ ખોએ ગયો હુએ,દીખા નએનાં, નએન નીન્દ રહી નતો અંગ ચએના
મએંતો રોએ રહી હું દીન રએંના,નાહીં આંસુકા તુટત હુએ તાર મોરા.
જાને.

મજકુર તર્જ.

સમરવર—

કાહે તલપ તલપ ઘબરાવત હુએ,મોરે તનકે સુખ,મોરે મનકે સુખ.—કાહે.
સોહાવની કન્યા, અબતો બહો, સબ જગ જનકે રાજનકે સુખ.—કાહે.
સીન્ધ રાજકે આએ હલકારે, કશમીર પતીકે પલકારે
તોરે દરસ સરસકે ઝલકારે, જેહો માંગત હુએ નએનનકે સુખ.—કાહે.

[મુદ્દાંકા કશમીરકે રાજાકી આમદ ગાનાં.]

જીલા મસનવી—ખુદા રાજાજીકો રખે શાદ કામ—તર્જ.

મુલ્લા—

બડે ઇસ્સે ઇકબાલ મહારાજકે, મ્હે વાલી હએ કશમીરકે રાજકે,
તલબગાર શાહજાદીકે હો કર આએ, અબ આગે ઇરાદે જો સરતાજકે.
બડે.

[વાલીએ કશમીરકા આંના ઔર શર્તે આદાબ બજાનાં.]

મજકુર તર્જ.

ગુલબદન—

જરા સચ કહો મેરે સરકી કસમ--મેરે ઇશ્કકા ભરતે હએ આપ દમ!
સુડેલાંસેભી કયા હએ કશમીર ઉજાડ—જો આએ યહાં મુઝપે કરકે કરમ.
ચચાજી કોઇ ઔરકો ઢુંડ લો—ભતીજી તુમારી કહાતી હએ હમ.

મજકુર તર્જ.

સમરવર—બસ અબ તુ અએ બેટી જીયાદા ન બક,
કોઇ ઐસે શાહકોભી દેતા હએ જક.—બસ.
અએ ભાઈ મુઝે આપ કીજે મોઆફ,
બકા ઇસને બેહુદા નહીં ઇસમે શક.—બસ.

કટ્ટયાંન—ગઝલ—મુર્ગે દીલ મત રો.—તર્જ

વાલીએ કશમીર—

ઉસ શકર લબકી ભલા ખાએ ન કયું કર ગાલીયાં,
૧૨૧ . . . મીઠી જીસકી જું કન્દે મુકરરર ગાલીયાં.—ઉસ.
. . . ાંકી તાઅરીફભી દીલસે ભુલા દી એક લખ્ત,
ઐસી પ્યારી પ્યારી હએ તેરી અએ દીલબર ગાલીયાં.—ઉસ.
એક ગાલી દુસરીકી રખતી હએ કયું મુન્તજીર!
અએ પરીપએકર લબાલબ મુંહમે તુ ભર ગાલીયાં.—ઉસ.
દર્દ તેરી ગાલીયાં સબ હએ હમારા દીલ વસીઅ,
તંગ આઇ તેરે છોટે મુંહકી અન્દર ગાલીયાં.—ઉસ.

જીલા-ગાડા—ગઝલ.—અરે મોહે છાંડ તુ કહાંધરે.—તર્જ.

ગુલબદન—

જહો મસલ હએ માન યા મત માન હએં મહેમાન હમ,
ડાકરોંસે લાએ હઝરતકા બજા ફરમાન હમ.—જહો.
બારે નાઝ અપના હએ બાગી દપ મરોગે ભોઝસે,
અએ ખમીદા કદ ન સમઝે કયું તુમ્હે નાદાન હમ ?—જહો.
ઘાંસસી દાડી હએ મુંહપર તીસપર હએ ચરનેકા શૌક,
અએ જનાબેઆલી તુમકો સમઝેપે ઇનસાંન હમ.—જહો.
જાઓ યાંહાંસે સીધે સીધે અએ ખમીદા કદ શીતાબ,
થુક દેંગે વર્ના મુંહપર આપકે ઇસ આંન હમ.—જહો.

મઝકુર તર્જ.

વાલીએ કશમીર—

હમ વસીએ જઇ મીલને આએ કયું કમ જઇસે,
દોનુ મુંહ માલતે હએ જો મીલતા હએ જઇ હમ જઇસે.—હમ.
હુસ્નકે દો કતરોંસે જીનકા કે છલકે જઇ દીલ,
ઇશ્ક કબ મઝરૂફ હોગા એસે બરહમ જઇસે.—હમ.
માદ્દા હએવાનકા હએવાંસે હોતા હએં રૂજુઅ,
આદમીકે બચ્ચે સબ મીલતે હએ આદમ જઇસે.—હમ.
અએ સમરવર શાહા હમ જાતે હએં લો તસલીમ તુમ,
જક ઊઠાઓગે મગર ચ્હો દુખ્તરે કમ જઇસે.—હમ.

[જાનાં વાલીએ કશમીરકા પેચોતાબ ખાતે હુવે,
મુલ્લાંકા શાહે ઇરાનકી આમદ શાનાં.]

પાહાડી ઝીન્ઝોટી—ખુશીસે કાટ લે દીલદાર.—

મુલ્લાં—અલમદારે ભોશુદ બરજીસો કએવાં,
કે આમદ સાહેબે આલમ જે ઇરાં.—અલમદારે.

બરાએ ઊ સઝાવારસ્ત તાઅઝીમ,
કે તાઅઝીમશ કુનન્દ શાહાને દૌરાં.—અલમદારે.

[સાહેબે આલમકા આંના, ઔર તાઆ-
ઝીમ બજા લાના.]

જીલા બરહન્સ—ગજલ—ગારમે ગમકે તુ આપ્રેર.—તર્જ.

સાહેબે આલમ

|| મુએસર કરદમ સુરીદ અમ્મા ખીયાલત દર સરસ્ત,
અપ્રગરે પીનહાં તહે ઇં તોદએ પ્રાકસ તરસ્ત.—મુએસર.

ગર મોહબ્બત દરમીયાં આમદ તકલ્લુફ ગો મબાશ,
શીરે માદર દર હલાવત એનીયાજ અજ શકકરસ્ત.—મુએસર

અજ ખદંગગત મુરગે દીલ પહેલુ તબરકશ મીજનંદ,
કજદરૂં યક દસ્તા પએકાં વજ બીરૂં મુસ્તે પરસ્ત.—મુએસર.

બરતા શુદ હરચન્દ દુર યક બાહરે માઅની હાતોરા,
માઅનીએ મરદુમ હબાબો માઅનીએ મન ગૌહરસ્ત.—મુએસર.

બાતો શીરીંરા નસનજદ કોહકન દર દીલબરી,
દર તરાજુ ગર્ચે યકસુ સંગ યકસુ ગોહરસ્ત.—મુએસર

ભએરવી—ઠુંમરી—રાજ પુત લાવે રસીયા.—તર્જ.

ગુલબદન—

મોહબ્બતકા ન્હેભી ભલા કોઇ સીન હએ,
જુદ્દાઇકી રાતેં હએ મરનેકા દીન હએ.—મોહબ્બતકા.
બ ઈ રીશો ફીશ મુઝસે આએ બ્યાહાને,
હયાભી તુમ્હારી કોઇ શર્મભી ન હએ,
અએ અબ્બા ન્હે મુઝસી પરીપર હએં આશક,
ખમીસ ઈનસે નાદીમ,ખજીલ ઇનસે જીન હએ,
કીયાસ આપકાહી બસ અબ મુમતહીન હએ.—જુદ્દાઇકી.

કલ્યાંન—ગજલ—બયાં કરતો હમસે—તર્જ.

સમરવર—મએં તંગ આ ચુકા તુઝસે અએ ગુલબદન,
નહી શાયાં ઇસ શાહાકે ન્હે સુખન.—મએં.
ન્હે હએં સાહેબે આલમ અએ બેખબર,
કહાતે હએં ઇન રોજોં શાહેજમન.—મએં.

|| ન્હે ગજલ જનાબ મોઅજ્જમા અલકાબ મીરજાં બેદીલ સાહેબ મલેકુશ્શોઅરાએ સલફે ફરસીકી હએ.

મજકુર તર્જ.

ગુલબદન—હો શાહે જમીં યા શહે આસમાં,
નહીં માનતી મએં કીસીકોભી હાં?—હો.
પીદરસા મેરે હએ સીનો સાલ ફૈર,
કયું દુખ્તરસે આએ બ્યાહાને યહાં?—હો.

[નાદીમ હો કર સાહેબે આલમકા સર ઝુકનાં.]

ભએરવી ગઝલ—ગુલ બુલે શએદાને પુછા.—તર્જ.

સાહેબ આલમ—

નાઊમીદ અજ દરગહત અએ શાહે ખુબાં મી રવમ,
આમદા બુદમ મન ઈંજા શાદો ગીરીયાં મી રવમ.—નાઊમીદ.
અએ બુતે કાફીર અદા મન કર્દાઅમ અજ તો વફા,
તાકએ જેતો બીનમ જફા અએ નાં મુસલમાં મી રવમ.—નાઊમીદ.
રહમે ન દારી સીનઅત ઈં આદતે દેરીનાઅત,
તંગ આમદા અજ કીનઅત મન સુએ ઈરાં મી રવમ.—નાઊમીદ.

[જાનાં સાહેબે આલમકા નાસીપાસ હો કર
ઔર મુલ્લાંકા જંગલીશાહ ઔર શા-
એરે શાઈરાંકી આમદ જીતાંના]

પાહાડી ઝીંઝોટી—અગર તુને દમે ઈન્કાર મારા.—તર્જ.

મુલ્લાં—ખુદા શાહકો હમેશાં શાદ રખ્ખે,
દમે માહશર તલક આબાદ રખ્ખે.—ખુદા.
અજબ આયા હએ એક ઓરભી નમુના,
પસન્દ ઉસકો કહીં જલ્લાદ રખ્ખે.—ખુદા.

[આના જંગલીશાહ ઔર શાએરે શાઈરાંકા.]

બીલાવલ—ગઝલ—આવો પીતમ આવો પીતમ—તર્જ

શાઅરે શાઅરાં—

શાએરે સદ શાએરાં હું. શાએરાને શાઈર હું,
રખતા અપને જીમેં ગુમાં હું, શાએરાને શાઈર હું.—શાએરે.
અફસહુલ ફુસાહા નામ મેરા, અબલગો બુલગા કાંમ મેરા,
શીરીં સુખન મએં જાદુ બયાં હું, શાએરાંને શાઈર હું.—શાએરે.
જંગલકે યેહ શાહ જંગલી, મએં હું શાઈર વાહ જંગલી,
ઈન રોઝો સાહબાંને જમાં હું, શાએરાંને શાઈર હું.—શાએરે.

અબીયાત.

સમરવર—હુવા સબકો મોઆલુમ ખુદ અક્લસે,
કે તુ શાઇર હોગા ઇસી શકલસે.
તરાહકા મએં દેતા હું મીસરા તુઝે,
બતા મીસરએ સાની કહે કર મુઝે.

મુદસ.

તુઝકો અએ આહમક ન યું કરની હીમાકત ચાહીયે,
શાએરાંને શાઇર-એહ હીમાકત કરનેકોભી કુચ્છ લીયાકત ચાહીયે.
જંગલીશાહ—શાએરાને શાઇર અબતો તુઝકો ખલઅત ચાહીયે,
શાએરાંને શાઇર-જંગલીશાહ સાહેબ, તુમ્હારી બસ ઇનાયત ચાહીયે.
મએંને તુમકો ઇશ્કે શહેજાદીમે જો લીખ દી ગઝલ.
ગાઇયે વોહ આપકે મતલબકા હએ પેહી મહલ.

જીલા—ઝીંઝોટી—ગઝલ—કોઇ ઘડી ન વસ્લકી.—તર્જ.

જંગલીશાહ—

જેસા ચલાએગી તુ ચલુંગા તમાંમ રાત,
આંખોસે તેરે તલવે મલુંગા તમાંમ રાત.—જેસા.
તેરે જગાએ જાગું મએં, તેરે સુલાએ સોંઊ,
ખીજમતસે એક જરા ન ટલુંગા તમાંમ રાત.—જેસા.
અએ શાઅનાઝ ન પ્યાર કરેગી જો તુ મુઝે,
મએં શમ્અકી તરાહસે જલુંગા તમાંમ રાત.—જેસા.
ગઝબા જો તુઝકો નીન્દકા હોગા મેરે સનમ,
મએં નામે વસ્લ તકભી ન લુંગા તમાંમ રાત.—જેસા.
અએ ગુલ જો અપને લાએ મુઝે તુ નીકાહમેં,
ખુશ દીનકો ઔર ફુલા ફુલુંગા તમાંમ રાત.—જેસા.
શાએરાંએ શાએરાંકી એહ લીખ્ખી હુવી ગઝલ,
ગાગા કે તેરે દીલકો મલુંગા તમાંમ રાત.—જેસા.

ખમાંચ—ગઝલ—આજ કાના મોહે લીનો.—તર્જ.

સમરવર—કર દે યહાંસે દુર દોનુકો અએ આહલેકાર તુ,
જંગલી એહ ગુસ્તાખકો પચાસ દુર્રે માર તુ.—કરદે.
શાએરાને શાઇરકોભી લાત મુક્કો ધૌલ દે,
શાએરાંકી સીનામેં ખાલ ઇસકી લે ઉતાર તુ.—કરદે.

મુસદ્દસ.

જંગલીશાહ—સજા દેતે હો મુઝકો ઇસ તૌરસે?
ન જાનાં મેરા મરતબા ગૌરસે.
લરજ જાએંગે તુમ મેરે દૌરસે,
ન સમઝોંકે કાંમ હએ કીસી ઔરસે,
ચડા લાઊંગા તુમપે જંગલકી ફૌજ,
કરૂં પસ્ત ઉસ્સે તુમ્હારા વ્હે ઔજ.

શાએરે શાએરાં-કહાતા હું મએં શાએરે શાએરાં,
તુ માહ્‌મુદ હએ ઔર મએં ફીરદોસી હાં?
તેરી હજોમેં ગર જો બોલું જબ્બાં,
તો ફીરદોસીસાહી કરૂં મએં બયાં,
"પરસ્તારજાદા નીયાયદ બકાર,
અગરચે બુવદ જાદએ શહરયાર"

[લે જાનાં ચોબદારકા જંગલીશાહ ઔર
શાએરે શાએરાંકો ધક્કે માર કર.]

બએત.

સમરવર—તેરી ખાતીર કીતને શાહ મુઝસે હુવે બેટી ખફા,
દેખુ અબ કૌન આતા હએ હોનેકો તેરા દીલરૂબા.

[મુલ્લાંકા શમશાદ ગવૈયેકે આમદકી ખબર
શાહકો દેના.]

જીલા—અરે લાલ દેવ ઇસ તરફ—તર્જ.

મુલ્લાં—હુવા કહેતે કહેતે મુઝેભી કુલક,
કે શાહજાદીકે કૈસે હએં મુસ્તહક.—હુવા.
ગવૈયા હએ કયા ઉસકી બુન્યાદ કયા ?
વ્હો શહેજાદીસે બ્યાહે બાત હએ અદક.—હુવા.

[આનાં શમશાદકા તમ્બુરા લેકર.]

ખમાંચ—ઠુંમરી—દરસન બીન અંખીયાં.—તર્જ.

શમશાદ—હએ ઔરભી તો કોઈ ખરીદારોમે,
તેરી જુલ્ફોંકે વ્હોભી હએ મારોમે.—હએ.
તેરા બુલબુલે નાલાં અએ રશ્કે ગુલ,
પડા તડપે હએં ઔરભી ખારોમે.—હએ.

[બાદશાહકા પરેશાન હોનાં, ગુલબદનકા
શમશાદકો ગવૈયેકે લીબાસમે દેખ કર
હએરાન હોનાં.]

ખમ્સા.

મુદ્દલાં—હોવે શાહજાદીકે જો પારોંમે,
ર્‌હે સલીકાથા તાજદારોંમે ?
ર્‌હે ગવૈયા હએ જાં નીસારોંમે,
તાકે મશહુર હો હજારોંમે,
હમભી હએ પાંચવે સવારોંમે.

બરહુન્સ—ઠુંમરી—અએ દાદગર હએ.—તર્જ.

ગુલબદન—મોહેની જાને હએ મોહે પ્યારી,
સરસ સુરત ર્‌હેતો વોહી હએ પ્યારી.—મોહેની.
રાજ કુંવર થા જ્હો ર્‌હે હએ ગવૈયા,
જાવત હએ સુધ મારીરે.—ર્‌હેતો.

બેહાગ—ગઝલ—હમારી મદરીયાં કૈસે સુની.—તર્જ.

સમરવર—

ક્યા અએ ગવૈયે શાહજાદીસે કરને આયા શાદી તુ,
મજનુ હએ, યા આહમક હએ, યા વાહશતકા હએ આદી તુ?—ક્યા.
કૈસે કૈસે શાહે જમાં યહાં આએ હએં ર્‌હે કરકે ધ્યાં,
જ્હોતો ઊઠા કર જીલ્લત ગએ ક્યા લેગા મુબારકબાદી તુ?—ક્યા.

બરહુન્સ—ગઝલ—આજકા ર્‌હે દીન હએ મુબારક.—તર્જ.

શમશાદ—કાસીદ કીસીકા આતા નહીં હએ ખ્તાબમેં,
બાંધી કમર હએ મએંનેતો કારે સવાબમે.—કાસીદ.
બાગે હરમકે શાહાકા શમશાદ હએ પીસર,
કાસીદ મએં બનકે આયા હું ઊસકા જનાબમે.—કાસીદ
ભેજી હએ એક ખ્વાસ કે રકકાસ જ્હોભી હએ,
ઉસકા હુનરભી દેખા ન દેખા જો ખ્વાબમે.—કાસીદ.

[આનાં સુનુબરકા બધાવા કુલોંકા કરતે હુવે
ઔર નાચો ગાનેસે સબ મજલીસકો
દંગ બનાનાં.]

કલ્યાંન—ગ઼જ઼લ—ડુબ કર દોલમે મેરે.—તર્જ઼.

સુનુબર—

=મીલે ન દુર્દભી સાક઼ીસે યા શરાબ મીલે,
મેરે સવાલકા કયા દેખીયે જવાબ મીલે.—મીલે.

શુગુફ઼તા રૂહ હો ઉસકી મુઝે સવાબ મીલે,
દીલાઉં ફ઼ાતેહા બુલબુલકા જો ગુલાબ મીલે.—મીલે.

અજ઼લસે ઉસને દીયા હુએ જીસે જો જેસા થા,
ગુલોંકો રંગોબુ સુમ્બુલકો પેચોતાબ મીલે.—મીલે.

ફ઼લકકી ચાલ ન ચલ અએ મહે સીપહેરે જમાલ,
બહોતસે ખાકમે ઘર ખાનોમાં ખરાબ મીલે.—મીલે.

વ્હો રૂખ઼કો દેખોતો હો હુસ્ને ખાલો ખત મોઆલુમ,
મુતાલેઆ કરો તો મતલબે કીતાબ મીલે.—મીલે.

બેહાગ—ગ઼જ઼લ—આશક઼કી યાદ કયું ન કરે.—તર્જ઼.

ગુલબદન—

¶ બરસોંમેં મેરે યારકી લે કર ખબર આઈ,
મુદ્દતમેં તુ ઓ બાદે સબા રાહપર આઈ.—બરસોંમેં.

અલ માન્નતો લીલાહા હુવે વસ્લકે સામાંન,
લે શાદ હો દીલ મુદ્દતે હીજરાં બસર આઈ.—બરસોંમે.

યાર આતા હુએ,યાર આતા હુએ,દીલ કહે ચુકા મુઝસે,
યાં તુઝસે ખબર પેશતર ઓ નામાંબર આઈ.—બરસોંમે.

પુછો ન કોઈ મુઝસે કે ક઼ાસીદને કહા કયા,
કુચ્છ અપની ખબરભી ન રહી વ્હો ખબર આઈ.—બરસોંમેં.

દીખલાએ ખુદા ફ઼ેર ન તેરે રૂએ સીવાહકો,
કાફુર હો બસ ઓ શબે હીજરાં સહર આઈ.—બરસોંમેં.

= લા આલમ.

¶ ઇસ નીશાનકી ગજ઼લેં જનાબ નવાબ રીંન્દ સાહેબ શાએરે લખનવીકી સમઝના.

કાફી—હોરી—મોરી અંખીયન ફડક રહી—તર્જ.

સમરવર—

મુઝસે કહેતી હએ યું બરમલા,અચપલા, કાહું તેરા ગલા.—મુઝસે.
પસંન્દ ઇતને શાહોંકોતો કી ન તુને,
તેરા જી કીધર અબ ચલા.—અચપલા.
એક રન્ડી ઔર એક સાજીન્દા પએગામ,
લાએ તેરા ગમ ટલા.—અચપલા.
ન રહેને ઠીકાં હએ, ન જાને મકાં હએ,
હુવી કયું દીવાંની ભલા.—અચપલા.

[સુનુબરકા અફસું કુંકના, મહેલકા ગાએબ હોના, ઔર સામને એક રોશન શેહેરકા નજર આંના.]

જીલા-પાહાડી-ઈંગ્રેજી તર્જ-મેહેર હમપર એ ગફ્ફાર-તર્જ.

સુનુબર—એહો શાહા હએ સુલતાન—હએ મુલ્કબી રીદવાંન,
લાસાની હએ ઇનસાન—તુ માંન યા મત માંન.—એહે.
ઓહો સબકા હએ સરતાજ—કોહકાફ તક હએ રાજ,
ઓહો કૌન હએ જો આજ—ઊસકો ન દેવે બાજ.—એહે.

[સુનુબરકી કરાંમતસે રોશન શેહેર દેખ કર સમરવરકા અપની બેટીકો રોશન શેહેરકે તરફ જાનેકો ઇજાજત દેના.]

સારંગ—ગઝલ—તુમ અપની ચશ્મ મસ્તકા.—તર્જ.

સમરવર—બસ આજહી સીધાર ન કર કલકી દેર તુ,
કાસીદકે સાથ જા ઇસે ખાલી ન ફેર તુ.—બસ.

આશક તેરા સમાપ મલક અર્જ પર મલીક,
આલમમે જો જબર હએ,સમઝ ઊસકા જેર તુ.—બસ.

અબ તેરે દર્દો ગમકી મુઝે ફીક્રહી નહીં,
ઘર ઊસકે હરએક એશસે હોવેગી સેર તુ.—બસ.

મજકુર તર્જ.

મુલ્લાં—શાહજાદી સાથ આપકે હમકોભી લીજીયે,
જાયે ખુશીકે સાથ ર્‍હે જમકોભી લીજીયે.—શાહજાદી.

સોહબતકા શાઇદ આપકી હમપરભી હો અસર,
હો કર ખુશી તો જાતે હો ગમકોભી લીજીયે.—શાહજાદી.

જાતે હો તુમ ઇરમમે જો ઝગડેકે વાસ્તે,
તો હમસે મુલ્લાં સાહેબે દમકોભી લીજીયે.—શાહજાદી.

ઠુમરી ઝોટી—ગઝલ—એક સબ્જ પરી—તર્જ.

ગુલબદન——રૂખસતકા અએ પીદર ર્‍હે હમારા સલાંમ લો,
મુલ્લાં———મુલ્લાંભી જાતા હએ ર્‍હે દુબારા સલાંમ લો.—રૂખસત.
સુનુબર——કરકે સલાંમ જાતી હું શાહજાદીકો મએં લે,
શમશાદ——શાહજાદેકે ખુસીર જહાંઆરા સલાંમ લો.—રૂખસત.
સમરવર——દુખતર મેરી તુ અમ્નો અમાંમે ગુજાર ઉમ્ર,
શમશાદ——હોતે હએં રાઝી હમતો હમારા સલાંમ લો.—રૂખસત.

[સમરવરકા ગુલબદનકો સુનુબરકે હવાલે કરના, સબ આહલેકારોંકા શુક્ર જનાબે બારીમે બજા લાના.]

તમામ હુવા બાબ પહેલા.

બાબ દુસરા—પરદા પહેલા.

જંગલ.

[હુરશકલ શાએરીકા ફટે પુરાને લીબાસ મે દાખીલ હોનાં.]

બીલાવ—તરજીબંદ—અદાએં તેરી ર્‍હે જાદુભરી હએરે—તર્જ.

શાએરી—જીસે કહેતી હએ દુન્યાં શાએરી સારી,
જહાંમેં ફીરતી હએ ઇન રોજોં વ્હો મારી.

કરે ઇસ દારમેં કૌન અબ મુઝે પ્યારી,
કે મેરે કદ્રદાનોકી હુવી ખ્વારી,
"હરીફાં બાદહા ખુરદન્દો ફુલ રફતન્દ,
તેહી ખુમ ખાનહા કરદન્દો ફુલ રફતન્દ."
જ્હો શાઇર આજ કલ દુન્યાંમે હોતે હએં,
જો ઉસ્તાદોંકાભી ઇજ્જતકો ખોતે હએં.
યહે હીન્દી હાએ ! કયા ગફલતમેં સોતે હએં,
સુખન જામીકા સુનકે હમતો રોતે હએં,
"હરીફાં બાદહા ખુરદન્દો ફુલ રફતન્દ,
તેહી ખુમ ખાનહા કરદન્દો ફુલ રફતન્દ."
કીસીકે શેઅર પર રૌનક જો પાતે હએં,
બડહાનેકે એવજ ઉસકો ઘટાતે હએં.
યહે આપ અપનેકો જબ નાહક બડાતે હએં,
તો આજીજ હોકે યહે હમભી સુનાતે હએં,
"હરીફાં બાદહા ખુરદન્દો ફુલ રફતન્દ,
તેહી ખુમ ખાનહા કરદન્દો ફુલ રફતન્દ."
[આનાં શાએરે શાએરાંકા ઔર શાએરીકો મનાનાં].

કલ્યાંન—ગઝલ—લટકનસે હમ જાતે જંગપર—તર્જ.

શાએરે શાએરાં—

શાઇર, માહીર, આખીર, જાહીર, કયું ન હોવે નાંમ અપનાં,
શાએરાને શાએર રખ્ખે જબકે તખલ્લુસ આમ અપના.-શાઇર.
શાએરી તુમ હો બેગમ, ઔર મએભી દુન્યાંમે બેગમ,
દેખો દફતર, સબકે અબતર, કરતા હએ અબ કાંમ અપનાં.-શાઇર.
શાઇર મુઝસે નાદીમ હએ ઔર ફાઝીલ મેરે ખાદીમ હએં,
શાઇર શાઇર શોર હુવા હએ સબમે સુબ્હો શાંમ અપનાં.-શાઇર.

પીલુ—ગઝલ—સભામેં બુલવાકે મુઝે—તર્જ.

શાએરી—કયા જેબ હમસે પાએગા યહે તુઝકો કયા હુવા,
બજમે જહાંમે તુતો ચીરાગ હએ બુઝા હુવા.—કયા.
ફીરઔન ભી યહે, કહેતા હએ મનસુર મએંહી હું,
સબકા કલાંમ દહેરમેં અન્તા અના હુવા.—કયા.
ખ્વાહાંને ખાર ખાર હએં,ખ્વાહાને ગુલ હએં ગુલ,
બાગે જહાંન વકફ અબ હરએકકા હુવા.—કયા.

જીલા-બહુન્સ—ગઝલ.—હમે કીસ રંગકા તેરા.—તર્જ.

શાએરે શાએરાં—

મએં ગુલજારે દુન્યામેં ગુલ હું કે ખાર હું,
બયાં કર ખીજાં હું યા ફસ્લે બહાર હું.—મએં.
જહાંમે નહીં કોઇ શાએર હમે મુઝસા,
મએં શાઅરાકા સુલતાને આલી વીકાર હું.—મએં.
પડે જંગલમે શહે શાએરોંકા જો આવે,
તો દેને શીકસ્ત ઉસકો મએં અબ સવાર હું.—મએં.

મજકુર તર્જ.

શાએરી—

તુ આપ અપનીહી મારે હમે લાફ હમસે,
ચહાતા હમે ફેર કેસા ઇનસાફ હમસે.—તુ.
નહીં અગરચે હાલ હો કાએલ કાલ,
અએ સીફલે કયા તુ હોગા અશરાફ હમસે?—તુ.
તુ મુજરીમ જહાંમે મએં દુન્યામે રૈનક,
ગલીજ હોગા તો હોગા કયા સાફ હમસે.—તુ.

જીલા-બરહુન્સ—ગઝલ.—ખબર લેરે મસીહા.—તર્જ.

શાએરે શાએરાં—હુવે હમેં હાએ! હમ બદનામ તુઝસે,
હમે કયા શાએરી થા કાંમ તુઝસે.—હુવે.
બ મુશકીલ તેરેસે હમને વફાકી,
જફાકા સહેલ હમે ઇનઆંમ તુઝસે.—હુવે.
મીલેગા અબ ન તુઝસે તેરા કાફીર,
ગરજ કયા રૈનકે ઇસલાંમ તુઝસે.—હુવે.

મજકુર તર્જ.

શાએરી—જો હમ એસે ખરાબાતી ન હોતે,
સીફાતી તુમમે ફેર જાતી ન હોતે.—જો હમ.
અએ જંગલી તુમમે ગર આ કર ન બસ્તે,
તો ફેર શહેરોંમે દેહાતી ન હોતે.—જો હમ.

[જાનાં શાએરીકા ઝીડક કર શાએરે શાએરાંકા.]

કાફી—હોરી.—રંગ ડારા મોહેકો તુને રંગારી.—તર્જ.

શાએરે શાએરાં-નહીં શાએરી હોતી અએ રામ અફસોસ,
કરેં જાકે હમ ઔર કોઈ કાંમ અફસોસ.-નહીં.
તલાશ અબ કરેં જાહેલીકો કહીંસે,
મેરી પહેલથી વ્હો દીલઆરામ અફસોસ.-નહીં.
શહે જંગલી હએ વ્હો જો જોહલાકા સુલતાં,
છુડાએગા અપના વ્હો ખુશ કામ અફસોસ.-નહીં.

[આના જંગલીશાહકા પરેશાંન હો કર.]

જીલા—બ્રહન્સ-લાવની.—ગુલ ચમનમે બાગ્ચુ.—તર્જ.

જંગલીશાહ—તુ અએ શાએરેકે શાઇર રખ હોશીયારી,
ગયા લેકે ગવૈયા મેરી દીલબર પ્યારી.
મએંને ગુલબદનકો દેખા જાતે જાતે,
થા સાથ ગવૈયા ઊસકે ગાતે જાતે.
ચલો ઢુંડે કહીં મીલ જાએ વ્હો આતે જાતે,
હોતી પહેલે ખબર તો ફન્દે લગાતે જાતે.
ઊઠો નીન્દસે કરો અબભી કુચ્છ બેદારી,
ગયા લેકે ગવૈયા મેરી દીલબર પ્યારી.—તુ.

મજકુર તર્જ.

શાએરે શાએરાં—મેરી શાએરીને મુઝસેભી મુંહ ફેરા,
તુમ જાહેલીસે હાથ મીલાદો મેરા.
હમને રખ્ખે ખીયાલ હએં લાખોં ગાને બનાએ,
સબ તુર્રે કલગીવાલોંકોભી હરાએ.
પર ન શાએરીકે ધ્યાંનમે મજમું આએ,
બસ જાહેલીકો લાયક હમને પાએ.
ચલો જાકે કરે માઅશુક પ અપની ઘેરા.-તુમ.

[જાનાં દોનુકા.]

બાબ દુસરા—પરદા દુસરા.

જંગલ.

[હૈજકે કીનારેપર ગુલબદનકે આગે ગાતે હુવે દીખલાઈ દેના શમશાદકા.]

કલ્યાંન-કવાલી- ગઝલ.—આપકા મુશ્તાક હું—તર્જ.

શમશાદ—* * ચાહીયે [illegible] જીતના [illegible]હીયે,
[illegible] અગર ચાહતે [illegible] ચાહીયે—ચાહીયે.

[illegible]નેકે તેરે [illegible] સમઝા થા [illegible],
બારે [illegible] સા[illegible] ચાહીયે.—ચાહીયે.

[illegible] [illegible] [illegible] બેગાન[illegible]
મુંહ છુપાના [illegible] ચાહીયે.- ચાહીયે.

ગરીબ [illegible] [illegible] [illegible],
[illegible]ને [illegible] [illegible] [illegible]—ચાહીયે.

[illegible] તે [illegible] [illegible] અસદ,
આપકે [illegible] તો દેખ. [illegible]—ચાહીયે.

સા[illegible]—[illegible]—ત[illegible].

ગુલ[illegible] —

* [illegible] [illegible] તર[illegible]ને [illegible] હે.
[illegible] મુઝ [illegible] હે—હો.
કરે [illegible] તેર [illegible]
તેરી ત[illegible] —હો.
દીખાકે [illegible] તમામ [illegible]
ન દે [illegible] તે [illegible] જાતા હે.—હો.

---

* * ઇસ નીશાંનકી ગઝલેં જનાબ મીરઝા નોશાહ અસદ[illegible], દુલ્હાખાંની "ગાલેબ" શાગીરે દેહલી[illegible] સમઝનાં.

પીનાદે ઓકસે સાકી જો હમસે નફરત હએ,
પીયાલા ગર નહીં દેતા ન દે શરાબ તો દે.—વ્હો.

અસદ ખુશીસે મેરે હાથ પાંવ ફુલેંગે,
જો વ્હો કહેગા મેરે આજ પાંવ દાબતો દે.—વ્હો.

[સો જાનાં ગાને ગાતે ગુલબદનકા હૌજકે
કીનારે પર]

મજકુર તર્જ.

શમશાદ—

¶ સાદાર એક બુતે ગુન્ચા-દહન મુઝકો દીયા,
મેરે અલ્લાહાને બેખાર ચમન મુઝકો દીયા.—સાદાર.
બાસએ ખાલે પરી લુંગા યેહી હએ તાઅબીર,
ખ્વાબ મેં હુરનેં હએ મુશ્કે ખુતન મુઝકો દીયા.—સાદાર.
ઔર અલ્લાહાસે કયા દૌલતે દુન્યાં માંગુ,
વ્હે અતા કમ હએ? બુતે સીમીબદન મુઝકો દીયા.—સાદાર.
નૌનેહાલે ચમને હુસ્ન જીસે કહેતે હએં,
ઐસાહી યાર વ્હે અએ ચર્ખેકોહન મુઝકો દીયા.—સાદાર.

[સુનુબરકા હૌજસે નીકલ આનાં]

ઝીન્ઝોટી—બઅેઠીથી મએં ફાકૃમે.—તર્જ.

સુનુબર—

જાકે અએ શમશાદ અપને મહલકો તુતો સંવાર,
દેખ હમારે જાદુસે કયા હોતા હએ ઇજહાર.—જાકે.
ઇસકે પીદરકો ભી બુલાતી હું મએં જા કર વાં,
આજ મીલેગી તુઝસે બેશક તેરી વ્હે દીલદાર.—જાકે.

[શમશાદકા જાના, સુનુબરકા ગાયબ હોનાં
હૌજમે, રાહમે મુલ્લાંકા સુનુબરસે અ-
લગ હોનેકે સબબસે જાહેલીકા મુલ્લાંકો
સતાંના, મુલ્લાંકા ઘબરાતે હુવે આનાં.]

પીલુ--કાહુરવા—રો રો કર કયા હાલ ચમેલી.—તર્જ.

મુલ્લા—

બદસુરત ઓ જાહેલી મુઝે દાંમમે લાને ચાહે હએ,
પકડે ગલ ઓ રન્ડી મેરે કામમે આને ચાહે હએ.—બદસુરત.
મુલસેભી એસી ફાહબાકો ન કુબુલ્લુ મએં થુ થુ,
જી મેરા બસ શાએરીં કે દાંમમેં જાને ચાહે હએ.—બદસુરત.

[સીઆહરૂ જાહેલીકા દાખીલ હોનાં, ઔર
મુલ્લાંકો મનાનાં.]

પીલુ—કાહુરવા—બએઠરે જાની.—તર્જ.

જાહેલી—દેખરે પ્યારે દેખરે–જી તુઝપ નીસારે દેખરે.—દેખરે.
મુલ્લા—ગૌલ બીયાબાં, દુર હો ઇસ આં,
જાહેલી—ગાલ હમારે દેખરે.—જી.
મુલ્લા—ડાલ ન જાલા, શૈતાંકી ખાલા,
જાહેલી—બાલ સંવારે દેખરે.—જી.
મુલ્લા—ડાયની આંખે, નહીં તુઝે ત્રાકે,
જાહેલી—મેરે નઝારે દેખરે.—જી.
મુલ્લા—તંગ કરેગી, જંગસે મરેગી,
જાહેલી—તેરે હએં મારે દેખરે.—જી.
મુલ્લા—જાહેલી બદ હએ, હમસે તુ રદ હએ,
જાહેલી—તેરે સહારે દેખરે.—જી.

બેહાગ—ગઝલ—મુઝે હાએ તકદીર લાઇ.—તર્જ

મુલ્લા—મેરેસે અબસ દીલ લગાતી હએ તુ,
ન કરતુતા મુઝકો ખુશ આતી હએ તુ.—મેરેસે.
કસમ ખાકે કહેતા હું અએ ફાહેશા,
જરાભી નહીં મુઝકો ભાતી હએ તુ.—મેરેસે.

મઝકુર તર્જ.

જાહેલી—નહીં ભાતે હએં હમ ? નહીં તો નહીં,
હએ મેંહાંસે ખાલી જમીં તો નહીં ?—નહીં.

નહીં તુઝસા કોઇ મારના મુઝે,
નીગોડે તુ એસા હસીં ? નહીં ?—નહીં.
ફીદા મુઝ પ હએ શાએરે શાએરાં,
તુ ઊસ્સા હએ જોહરા જબીં તો નહીં ?—નહીં.

[જાના જાહેલીકા મુલ્લાંકો ધક્કા દે કર.]

બએત.

મુલ્લા—જુસ્તજુમે અબ મેરી માઅશુકકે જાતા હું મએં,
હર તરાહસે શાએરીકો હાથમે લાતા હું મએં.

[જાના મુલ્લાકા ઔર આના જાહેલીકો લે કર શાએરે શાએરાંકા.]

કાલીંગડા—કાહારવા—દેખો દેખો બગીચેમે.—તર્જ.

શાએરે શાએરાં—

તુઝે તુઝે અએ જાની જીગરમે રખું,
મએં જીગરમે રખું, મએં નજરમે રખું.—તુઝે.
મએંને નીકાલા શાએરીકો તેરી ખાતીર જાન,
જાહેલી મએં તેરી કસમ હું તુઝપરહી કુરબાંન.—તુઝે.

મઝકુર તર્જ.

જાહેલી—

સાથ ચલે ગએ ઊસકે જીસને પકડા અપના હાથ,
બએલ નહીં હએં હમ જો કીસકે હાથમે દેં નાથ.—તુઝે.

શાએરે શાએરાં—

કર બયાં તુ દીલસે મુઝકો કરતી રહેગી પ્યાર,

જાહેલી—

ઊસ પર હોંગે સદકે હમ જો હોગા અપનાં યાર.—તુઝે.

શાએરે શાએરાં—

ખુબ તુને યેહ બાત કહીં હએ વાહરી મેરી જાંન,

જાહેલી—

દો દીન યાં ઔર દો દીન વાં હમ, એસે હએં મહેમાન.—તુઝે.

[શાએરે શાએરાંકા જાહેલીસે બગલગીર હોના ઔર જંગલીશાહકા આંના.]

પાહાડી-ઝી-ઝોટી—ગઝલ—જીસે ઇશ્કકા તીર.—તર્જ.

જંગલીશાહ—મજે આપ અપને ઊડાએગા તુ,
તો કયા ગુલબદનસે મીલાએગા તુ?—મજે.
મીલુ અપની માઅશુકસે જો મએં,
ઇલાજ એસા કયા અબ બતાએગા તુ.—મજે.

મજકુર તર્જ.

શાએરે શાએરાં—અરે જંગલીશાહ તુમ સુનો મેરી બાત,
નહીં જાહેલીસી ફ્રાસીમે સીફાત.-અરે.
યેહે એક બીબી બસ હએ તુમ્હે ઔર હમેં,
કયું ઘબરાતે હો ફેર ભલા નેક જાત?-અરે.

[જંગલીશાહકા ગુલ... નજદીક સોઈ હુવી દેખનાં.]

મજકુર તર્જ.

જંગલીશાહ—યેહે સોઈ યહાં કોન હએ દીલરૂબા,
અરે જલ્દ ઇસકો યહાંસે ઊઠા.—યેહે સોઈ.
વોહી ગુલબદન હએ મેરી જાનેજાં,
મએં જીસકે લીયે ગમમે હું મુબ્તેલા.—યેહે સોઈ.

[જંગલી ઔર શાએરે શાએરાંકા ગુલબદનકો ઊઠાને ચહાનાં, સુનુબરકા હોજસે નીકલ કર તાલી બજાંનાં, દો દેવકા નમુદ હોના, સબકા ઘબરાનાં.]

કલ્યાંન.—કમાલ મેહેર.—તર્જ.

સુનુબર—અરે દેવો જલ્દ આવો તુમ,
ઇન સબકો બાંધ લાવો તુમ.
ફુબ્જા જો ઇન પે પાવો તુમ,
મુહકે ઇરમમે જાવો તુમ.

ઈનકો વહાં લે જાઓ તુમ,
ન ઔર કુચ્છભી આવો તુમ.
મેરે હુજુર લાવો તુમ,
ઈનઆમ તાકે પાવો તુમ.

[સુનુબરકા ગાએબ હોનાં, દેવોંકા સબકો બાંધ કર લે જાનાં, ગુલબદનકા નીન્દમે બરરાનાં.]

ખ મ્સા.

ગુલબદન—અએ શમશાદ ઈતના તો કર તુ બયાં,
કબ આ[illegible] શાહજાદેસે દોસ્તીનાં.

[ગુલબદનકા આંખે ખોલ કર ઘબરાનાં.]

અરે હએ! કોઈ નહીં હએ યહાં.
ગબૈયા દગા દે ગયા હએ કહાં!
ઈલાહી મેરા કૌન અબ હએ યહાં!

ગીલા—[illegible].—તેરા સર્વસા કદ.—નઈ.

¶ મુઝે દેકે દીલ જાન ખોના પડા હએ,
ગરજ હાથ દોનુંસે ધોના પડા હએ.—મુઝે.
સમઝતેથે હમ દીલ લગી દીલ લગાનાં,
સો અબ જાનકા હાએ રોના પડા હએ.—મુઝે.
મોહબ્બતમે રૂસવાસે રૂસવા હુવે હમ,
જમાનેસે મહજુબ હોના પડા હએ.—મુઝે.
રહે જીન્દા ફુરકતમે શરમીન્દગી હએ,
મુંહ અશ્કે નદામતસે ધોના પડા હએ.—મુઝે.
કરે ચશ્કે આબાદ અબ ગોર અએ [illegible]ન્દ,
બહોત દીનસે સુના જહાં કોના પડા હએ.—મુઝે.

[જારોજાર રોના ગુલબદનકા ઓર સુનુબરકે બુલાનેસે આના સીપાહીયોંકે હમરાહ સમરસર શાહે જમાનકા, દોનોકા બગલગીર હોનાં.]

મજકુર તર્જ.

સમરવર—ક્યું રોતી હએ તુ જારોજાર અએ દીલઆરા,
સીતમ એસા કીસને હએ તુઝપે ગુજારા ?—ક્યું.
સુનુબર મુગ઼ન્ની મુઝે લાઇ હએ ય્હાં,
તેરા કરરોફ્ર મેઠી દીખલાને સારા.—ક્યું.

અબીયાત.

ગુલબદન—
હએ મુગ઼ન્ની જાદુગરની, ઔર ગવૈયા જાદુગર,
દોનુ મુઝકો છોડ કર જાતે રહેં હએ અએ 'પીદર.
ઝુઠે થે, મક્કાર. થે, કાઝીબ થે, દોનુ પુર જફા,
જ્હો પરીથી ઔર થા જ્હો જીન ગુમ હુવે હમકો બનાં.

[સમરવરકા પરેશાન હોનાં, સુનુબરકા હૌજમસે નીકલ આનાં.]

ભએરવી.—બીનતી હો મોરી.—તર્જ.

સુનુબર—
કીયા તુઝપ કરમ, તુને સમઝા સીતમ,
ક્યું ખાતી હએ ગ઼મ, દેખ જાહો હ઼શમ.—કીયા.
કુચ્છ પડ઼તે હએં હમ, યહાં કરતે હએં દમ,
દેખ મુહકે ઇરમ, લે અપના સનમ.—કીયા.

[સુનુબરકા અફ઼સું કુંકનાં, જંગ્ગલકા ગ઼ાએબ હોના, શમશાદકા શાહી લીબાસ મે મહેલમેં બએઠે હુવે દીખલાઈ દેનાં એક તખ઼્ત પર, ઔર ગુલબદનકો દેખ કર બગ઼લગીર હોનાં.]

કલ્યાંન—ગ઼જલ.—દુલહન માગે સંવારન સારી.—તર્જ.

ગુલબદન—॥ ન હમ આતે હસ્તીમે મુહકે અ઼દમસે,
તેરા શોક઼ લે આયા હએ હમકો દમસે.—ન હમ.
તરો તાજા કી કીસ્તે ઊમ્મીદ અપની,
હુવે બાહરાવર ફ઼એજે અબ્રે કરમસે.—ન હમ.

મજકુર તર્જ.

શમશાદ—નહીં મીલતે ગર યાર આ કર તુમ હમસે,
તો દે દેતે જી અપના દુરીકે ગમસે.—નહીં.
પેહી બન્દેકી તો દુઆ થી હમેશાં,
ખુદાયા મીલા દે તુ મેરે સનમસે.—નહીં.

[દેવોંકા લે આના ગીરફતાર કીયે હુવે જાહેલી ઔર જંગલીશાહકો મઅ શાએરે શાએરાંકે.]

અબીયાત.

સુનુબર———કયું અએ મુજીયો અબ કરોગે ખતા?
જંગલી———હું તાબએ જો ચાહો વ્હો દીજે સજા.
સુનુબર—[દેવકો] ઇસેતો તુ દરીયામે જા કર ડુબા,

[દેવકા લે જાના જંગલીશાહકો ખીંચતે હુવે.]

શાએરે શાએરાં—અરે હાએ હાએ! ફીરતો મઅબી મુવા.
સુનુબર-[શાએરે શાએરાંકો] તુ અએ જાહેલ જાહલી બદ સીફાત,
સજા પાતા હએ જાહલીકો દે હાત,
શાએરે શાએરાં-મુરાદ અપનીભી તો થી પેહી હુજુર,

[દોનોકા હાથસે હાથ મીલાનાં, મુલ્લાકા શાએરીકો લે આના.]

મુલ્લા——મએં લે આયા હું શાએરી રશ્કે હુર,
સમરવર—ખુશીમે તુ સાથ ઊમ્ર ઇસકે ગુજાર.
સુનુબર-[શમશાદસે] મુઝે હુકમ જાનેકા હએ ગુલઉજાર!
ગુલબદન—તુમ્હે સમઝેયે હમતો ઇનકે હબીબ!
સુનુબર—ભલા ઐસે લાએં કહાંસે નસીબ!
ગુલબદન—અએ શાહજાદે બ્યાહ ઇસ્સેભી મેરે સાથ,
શમશાદ—લો દેતા હું અપના મએ દોનુકો હાથ.

[શમશાદકા દોનોકો અપના દસ્તે મુબારક દેના.]

સમરૂવર—કીયા હકને જૈસા તુમ્હે આજ શાદ,
કીયામત તલક યું રહો બામુરાદ.

જીલા—ઝીન્ઝોટી.—બાદે બાદે સાંવરીયા.—તર્જ.

સબ—

રહો રહો હમેશાં શાદરે, રહો હશ્ર તલક તુમ આબાદ—રહો.
મુશતરીઓ માહ ગુલ વ સુનુબર, રશ્કે કમર શમશાદરે,
ફજલસે તેરે હમને ખુદાયા, પાઈ અપની મુરાદરે.—રહો.

જાહેર પડયા છે.

વીકટોરીઆ નાટક મંડલીના

હીંદુસતાની નાટકો.

ગુલબા સનોબર ચે કર્દ?

ઉર્ફ

ગુલને સનોબરસે કયા કીયા?

હીંદુસ્તાની નાટક ૪ બાબકા.

કીમત છે આના.

મજ઼હબે ઇશ્ક઼

ઉર્ફ

બકાવલીઓ તાજુલમુલ્ક

હીંદુસ્તાની નાટક ૬ બાબકા.

કીમત છે આના.

પાક અસમત નાઝ઼નીન

ઉર્ફ

જ઼ર ખ઼રીદ ખ઼ોરશેદ

કીમત છે આના.

જલદી છપાઈ બાહેર પડશે.

વીકટોરીઆ નાટક મંડલીના હીંદુસ્તાની ખેલો.

૧ રાજા ગોપીચંદ. ૩ [illegible]

૨ આલમગીર. ૪ [illegible]

પ્રગટ કરનાર—જેહાંગીર બેજનજી કરાણી,

નં. ૧૮, પારસી બજાર સ્ટ્રીટ, કોટ, મુંબઈ.

છપાઈ બાહેર પડીયુંછે.

તુતી નામું

યાને

એક બોલતા પોપટે એક ઓરત આગલ બાવન રાત શુધી કીધેલી દીલપસંદ અને ચાનક આપનારી નજહીક પોનોસો વાતો.

અશલ ઊપરથી સુધરાવીને

છપાવી પ્રગટ કરનાર

અલાયન્સ પ્રીંટીંગ પરેસના માલેકો.

કીંમત સુંદર બાધણી સાથે રૂ ૨.

પોશટેજ આના ૨.

નીચે લખેલા ઠેકાંણા ઊપરથી મલશે.

કોટ—અલાયનસ પ્રીંટીંગ પ્રેસ, નાં૦ ૭ મરીન ઇસટરીતમાં કરાફરડ લીલાંઊવાલા ઘેરમાં બાજે મારે.

,,—મી૦ જાંહાંગીર એજનજી કરાંની, પારશી બજાર નંબર ૧૮.

,,—મી૦ દોરાબજી માણેકજી શગાક, કીંગ બરાખની પાસે.

,,—મી૦ શાપુરજી ફરામજી માદન, બજારગેટ,

ઘોબીતલાવ—એરચશા કરાનીની બુક ડીપોમાંથી.

કાલબાદેવી—રામવાડી પાસે દામોદર ઇશ્વરદાસ લાઇબ્રેરીવાલાની દુકાંનેથી મલસે.

વીકટોરીયા નાટક મંડલીના

ઉર્દુ ગાયણ યુકત નાટકો.

	રૂ.	આ
સીતમે હામાંન	૦	૮
હુમાયુન નાસીર	૦	૪
હીર રાંઝા	૦	૪
બેનઝીર બદ્રેમુનીર	૦	૪
પુરન ભગત	૦	૪
હાતમ બીન તએ તથા ભોલે મીયાં	૦	૮
ફીસાનએ અજાઇબ	૦	૮
જફાએ સીતમગરી તથા મીયાં પીસુ	૦	૬
ઇનસાફે માહમુદશાહ ગજનવી	૦	૮
જલસએ દીલપસંદ તથા ફરેબી મોહબ્બત	૦	૪
સબ્ઝપુસ સુલમાન	૦	૪
નુરૂદ્દીન ઔર હુસ્નઅફરોજ	૦	૨
ચમ્બેલી ગુલાબ	૦	૨
જાદુએ અજલમ	૦	૬
ખ્વાબે મોહબ્બત	૦	૬
સીતમે હામાંન—અજાંગે ઊલફત—હીર રાંઝા—બેનઝીર બદ્રેમુનીર અને પુરન ભગત એ પાંચ ખેલોના સાથે બાંધેલી ચોપડીનો	૧	૦
જફાએ સીતમગરી—હાતમ બીન તએ અને ફીસાનએ અજાઇબ એ ત્રણે ખેલોનો સાથે બાંધેલી ચોપડીનો	૧	૦
મીયાં પીસુ ઔર બીબી ખટમલ—નુરૂદ્દીન ઔર હુસ્નઅફરોજ—ચમ્બેલી ગુલાબ—જલસએ દીલ પસંદ—ફરેબી મોહબ્બત અને ભોલે મીયાં એ બધાના સાથે બાંધેલી ચોપડીના	૦	૮

ઉરદુ હરફમાં છાપેલી.

સીતમે હામાન	૦	૬
હુમાયુન નાસીર	૦	૪
બેનઝીર બદ્રેમુનીર	૦	૪

ઠેકાણું—કોટમાં; જેહાંગીર બેજનજી કરાણી. નાં૦ ૧૮, પારસી બજાર સ્ટ્રીટ. તથા અલાયન્સ પ્રીંટીંગ પ્રેસ, નાં૦ ૭, મરીન સ્ટ્રીટ. મુંબઈ.